

هیات های ورزشی و خوش نشین ها

از آن روزی که روش هدایت هیات های ورزشی از انتصابی به انتخابی تغییر شکل یافت این امیدواری در بین اهالی ورزش استان ها به وجود آمد که شایسته سالاری در راس امور قرار بگیرد.

در سال های اخیر در انتخاب رؤسای هیات های استانی شعارها بیشتر حول دو محور تخصص و قدرت جذب پول بود. آنهایی که دست اندرکاران مجامع انتخاباتی هیات های ورزشی بودند و هستند به نوعی می خواهند چنین وانمود بکنند که رای دادن به افرادی که دارای دو شاخصه فوق هستند می تواند برای ورزش و رشته های مختلف ورزشی تاثیر گذار باشد و آنها را در جهت توسعه و پیشرفت یاری و مساعدت نماید.

هرچند که در شعار و در حرف دو مشخصه یاد شده در بسیاری از موارد ملاک انتخاب و رای اعضای مجمع شمرده می شود ولی در عمل چنین چیزی کمتر دیده شده و به نظر می رسد عواملی بیرون از این دایره امکان تاثیر گذاری بر آرا را داشته باشند.

اگر چنین وضعیتی ادامه داشته باشد و افراد غیر متخصص بدون قدرت پول آوری در راس هیات های ورزشی قرار بگیرند مطمئنا روش انتخابی رؤسای هیات ها نمی تواند ورزش ما را به سوی شایسته سالاری ببرد و موجب می شود خواسته و یا ناخواسته در این عرصه زد و بند های آنچنانی مشاهده بشود.

اعضای مجمع و کسانی که با رای آنها فردی امکان ریاست بر یک هیات ورزشی را به دست می آورد باید به وظیفه خود و اهمیت رایی که می دهند پی ببرند. رفتار آنها در مجمع باید به نحوی باشد که تن به نمایشی که برای آنها در نظر گرفته می شود، ندهند. آنها باید تلاش خود را بر آن استوار بسازند که با اشراف بر کار و وظیفه خود به سوی مسیری نظر بکنند که صلاح و خیر رشته ورزشی در آن باشد.

در سطح استان هیات هایی که مدت قانونی ریاست آنها به اتمام رسیده و باید در آینده مجمع انتخاباتی آنها برای مشخص کردن رئیس جدید تشکیل بشود می تواند شاهد رایزنی ها و تلاش های مذبوحانه باشد که برخی از علاقه مندان به خوش نشینی به آن تن می دهند. می خواهند رای را از مجمع بگیرند و از فردای صدور حکم

فریاد برآورند که امکانات نیست، پول در بساط دیده نمی شود، اداره کل ورزش و جوانان به وظیفه اش عمل نمی کند و در نهایت با این توجیه ها دلیل کافی برای سکون و خواب هیات ها ارائه نمایند.

سؤال بزرگی که همیشه در قبال اعضای مجامع انتخاباتی مطرح می شود این است که رای دهندگان به انتخاب رئیس هیات چرا در طول چهار سال مهلت قانونی ریاست به یکی از مهم ترین وظایف خود یعنی پیگیری تحقق وعده های داده شده در مجمع نمی پردازند؟ در مجمع و در زمانی که کاندیداها نیاز به رای دارند وعده های شیرینی داده می شود. از لیگ برتر گرفته تا سفرهای برون مرزی در برنامه های نامزدها قرار می گیرد. جوانگرایی، احترام به پیشکسوتان و استخوان خردکرده ها، برنامه دراز مدت، همکاری با همه مراکز و نهادهای دخیل در امر ورزش و تربیت بدنی و ... و دهها وعده دیگر که جملگی تقریبا در حد حرف و در آن مجمع به فراموشی سپرده می شوند.

دیده نشده است که اعضای یک مجمع انتخاباتی بعد از گذشت دو سال از عمر ریاست یک هیات در ارتباط با عملکرد و دستاوردهای هیات به بررسی پردازند و آنگاه با برگزاری مجمع فوق العاده جواب سؤالات خود را از رئیس هیات دریافت نکنند. چنین است که در بیشتر موارد وقتی فردی رای مجمع را در به دست می آورد خیالش برای چهار سال از هر گونه سؤال و تحقیق و بررسی عملکرد راحت می شود و به خوش نشینی ادامه می دهد. در این میان اگر مانند برخی ها در داخل باند حاکم در فدراسیون قرار بگیرد و برای کمیته امور استان های فدراسیون خوش خدمتی بکند حتی می تواند به این خوش نشینی سال های سال ادامه بدهد!!!!